

వ ని తా ప్ర భా వం

శ్రీ కొంపెల్ల లక్ష్మీనారాయణ

గడచిన వారం పదిరోజుల్లోనే ముప్పయి నలభయి
 పేపర్లు వేలూ చేశాను మిగిలిన నూట
 డబ్బయి బల్లమీద నాకెదురు చూస్తున్నయి. నాడు
 భోంజేసి తేబిలులైటు వెలిగించా, మరునాటి బహులో
 పేపర్లు పంపించాలనే పట్టుదలతో. ఒకదాని వెనుక
 నాకటి నాబ్బూ పెన్నిలు మొనకిగురవుతున్నయి.
 మా గోడ గడియారం నిమిషహస్త యొకవృత్తం
 కొట్టే పరికి అరువైడబైభై బ్రెయినుల పోకడలు పరిశీ
 లించా. అంతసేపు తదేక దీక్షగా నామనసనండి,
 చెయ్యనండి పనిచేసిందంటే నాకే ఆశ్చర్యమైంది.
 గుక్కెడు మంచినీళ్ళు తాగితే బాగుండుననిపించింది.
 కాని ఆ నమయంలో మంచినీళ్ళు చదువ సాగించా. నాడు
 పూర్తవాలనే అవసరం మీది పట్టుదలే నన్నాకటికి
 కుర్చీకి కట్టేసింది. అంతలో మా మైథీలి తెల్లపల్లెలో
 ఫలహార ముంచుకొని తెలివన్నెల గ్లాసుతో మంచినీళ్ళు

పట్టుకుని సింటింగు బార్డరు సిల్కు శారీకి తన వచ్చని
 శరీరం కాంతినిస్తాంటే మందయానంతో ప్రత్యక్షమైంది.
 ఆనర్లు బుక్కులో పేజీతిరిగింది. మొదటినుండి చివనరకు
 కొట్టేసిన పేజీ ప్రత్యక్షం. నడ్డి కుర్చీ నడుముకు జేర్ల
 బడింది. పెన్నిలు బల్లమీద విశ్రాంతికి దిగింది. మైథీలి
 తన చేతుల్లోవచ్చిన వస్తువుల్ని యథాస్థానాల్లో
 వుంచి నిలుపుటద్దం ముందు మూడు
 శకనులు నుంచుని, తేబిలు మీద సగం సగం
 కూర్చుంటో కనుకొనలతో నావైపు చూడ్కులు నిగు
 డించింది. కొట్టేసినపేజీలని ఒకదాని వెనుక నాకటి
 నా వామహానం చూడను 'రిటో' చూచే
 నరక నాహృదయ సీమలోవిత, విస్మయం, విచారం
 ముప్పిరిగొన్నయి. అప్పటికి వచ్చిన మార్కులు మొత్తం
 చేస్తే ముప్పయిమూడు. ఆ రెండుమార్కులు పూర్తి
 చేసి ఆపేపరు వేల్యుయేషను పరిసమాప్తి చేయుమని
 మైథీలి సహాయస్తూ వేల్యూచేసిన, చెయ్యని పేపర్లు

మధ్య నట్టముక్కుంచి కట్టివేయడం మొదలెట్టింది. 'రేపు టపాకి వెళ్ళి పోవాల'న్నా. 'యివేళటపాకే పంపె య్యలేక పోయ్యారూ?' అంది మందహాసం చేస్తూ. 'వేల్పుయేషను పూర్తవండే!' అన్నా అమాయకంగా. 'రాత్రి పగలు మీరే నేమి యుపయోగించుకోవడ' మంది పేపర్ల కట్టంతలోనే అలమార్లో వుంచుతూ. మరేమీ అసలేక మంచినీళ్ళు త్రాగి మంచం చేరు కున్నా. మైథిలి మాట్లాడుతూనే వుంది. నాకళ్ళు మూసుకున్నాయి.

* * *

చిన్నప్పటి స్నేహితులం నలుగు రైదుగురం వేసంగి కలవలకి స్వగ్రామం చేరుకున్నాం. భోజనా నంతరమో కునుకుతీసి టీనీళ్ళు వుచ్చుకుని రాజులరుగు మీద కలుసుకున్నాం. కబుర్లల్లో నిముషాలు గంటలు కూడా తిరిగాయి. షికారు పోదామనే రిజల్యూషను అసహ్యజ్ఞగా పాసయింది. యువతీ మోహితుడైన యోగిలా కాషాయ ధీధితితో పశ్చిమకాంతను సమీ పిస్తున్నాడు పద్మ మిత్రుడు. చెట్టుచిగిర్చి శోభయ మా సంగం వున్నాయి. కోయిల పంచమస్వరం పలుకుతోంది. దేవాలయం, చెఱువు, పెద్దవుంత దాటి పంట కాలువగట్టున షికారు సాగిస్తున్నాం...

కనుచూపు మేరలో దాళవావరి చేలకోతలు. శ్రీ పురుషులు కలసిపాడుతూ కోత సాగిస్తున్నారు. వంచిన నడ్డెత్తకుండానే కుంచములకొలది భూరివారి వెనుక బడుతోంది. అంతలో మేంవార్ని సమీపించాం. కోత పూ రయింది. మట్టితోనే వేళాకోలాలు చేసు కుంటూ కూలీలు గట్టెక్కాయి. ~~అప్పుడు అందరూ~~ వాళ్లని కలిపిపెట్టడంతో రెండు రోజులపని ఒక రోజు లోనే తేలిపోయిందని మందహాసం చేశాడు. వ్యవసాయ దారుడు ప్రక్కనున్న చెలికానితో... ..కూలీల జట్టులు స్త్రీపురుషులు కలిసి పాడుతూ నడక సాగి స్తున్నారు.

ఓసోసి చిన్నదాన! వయ్యారి చిన్నదాన!
 ఎంతవట్టు సాగిందే ఈతకోట సంత... ఎం||
 బావయ్య బావయ్య వయ్యారి బావయ్యా!
 చుట్టోర సాగింది చుట్టుకుదురు నాగ... చు||
 ఓసోసి చిన్నదాన! కొసంత బొట్టుదాన!
 ఏ సంతకేకేవే ఈతపళ్లబుట్ట... ఏ||
 బావయ్య బావయ్య! బాడాయి బావయ్య!
 ఈతకోట సంతకే ఈ పళ్లబుట్ట... ఈ||

అంటూ డైలాగులా పాడుతోంటే మైళ్ళే గజాల్లా గున్నాయి. వారికి సూర్యాస్తమయం వర కూ పనిచేసి వారెన్నిమైళ్లనుంచి వస్తున్నారో యింకా ఎన్నిమైళ్లలా నడవాలో వారు.....
 ఒక వైపున పెద్దగోల. మళ్ళిచూస్తే కల్లుపాక. ఒక శ్రీ కుండ పక్కను కొలపాత్రతో కూర్చుంది. కొందఱు త్రాగుతున్నారు. కొందఱు త్రాగి పడున్నారు. మరి కొందఱు విచిత్ర సంభాషణ చేస్తున్నారు. తడేకంగా నవ్వుతున్నారు. అంతలో ఒక జట్టువచ్చి 'యెవ రెక్క వతాగుతారో అని పంతగించు కుంటున్నారు. అందులో ఒకడు తాటి దొన్నే చేత్తోవుచ్చుకు తాండవిస్తూ జీసోసి చిన్నదాన! వయ్యారి చిన్నదాన!
 నీచేతికల్లే సందమావ సోట్ల.

అహా! హా! హా! అది కల్లవనీ, కుంకుడు పులుసవనీ, మంగకాయి నురుగవనీ, మరొమరొహాటె హదవనీ
 సందమావసోల్లే నీచేతికల్లు.

అని తూల్తున్నాడు, మరొకడు చింత నివ్వల్లాంటి కళ్లతోలేచి "నేతాగే, యింకా తాగుతా, నాపేరు ~~నహతో తాగమను, నహతో పేలమను~~
 గంగులే తాగాలి, గంగులే పేలాలి
 గంగులంటే గంగులా వయ్యారి గంగులు
 గంగుల్ని కూడవ్లేమే చిన్నదాన!

అంటూ మన్నంటేడు. చూస్తుండగానే వారికిమాకు మధ్యనున్న దూరం తగ్గిపోతోంది. మాకు చాల భయమైంది. నేను పురోగముణ్ణవడంవల్ల నా భయంమితిమీరింది. కనువిచ్చిచూశా: గోడనున్న బెడ్రూము లైటు మిణుకు మిణుకు మంటోంది. ఒత్తి గిలిపట్టి వారగా పడుకున్నా.

* * *

అది మహా జన సమర్థమైన స గ రం. మధ్య బజారు. రోహిణి కార్తి. రోళ్ళు బద్దలయ్యేట్టు లెండ కాస్తోంది. తెయిను దిగి ఎడంచేతి మీదుగా నడచి పోతున్నా... కిళ్ళీ కొట్లమీద, సోడాపావులమీద, స్త్రీలే. ప్రచండ కిరణు తీక్షణత మార్గస్థుల్నాహ్వా నిస్తున్నారు చల్లని ఆయిను సోడాలు నేవించి కిళ్ళీలు నమలడానికి. స్త్రీ దత్తమైన సోడా గ్రహించినంత మాత్రాన్నే అమితానంద భరితులై పోతున్నారు ఒక రకం ప్రజ... షోమార్ట్లలో వనితలు చూపుల్లో పిలుస్తున్నారు వేడి నేలపై ఎత్తైతి అడుగు వేసే రిక్త పాద చారుల్ని. వారే బేరగాండ కాళ్ళకు తొడిగి జోళ్లను సరిచూస్తు

న్నారు. సామాన్య స్వర్కనం పాపనాశనం' అనేరకం విటులు వట్టి బేరాలుచేసి తిరిగి వస్తున్నారు....యిక వస్త్రు ఛక్ర్య ఫలపుష్పాపణాల్లో స్త్రీలే. అదో వింత విస్మయానందాలు తాండవించినయి నామనోవీధిని... రోహిణి యెండకు తాళలేక చల్లని పానీయం నేవించాలని వుద్దేశ్యంతో సైను బొట్టుతో రమ్మని సంజ్ఞ చేసే కాఫి హశాసులో ప్రవేశించా. ఖండువా కుర్చీ నడ్డి కి వేసి, చొక్కా మెడ బొత్తాం తీసి విమూ్యాద్వ్యంతం క్రింద కూర్చున్నా. ప్రాణం హాయనిపించింది కాని తొందర పనుండడంచే కాల విశంబమాతోందనే దృక్కులు నిగుడించా హూటలయ్యారు కేసి. కాలింగు బెల్లు మ్రోగింది తక్షణమే ప్రత్యక్ష మొక తొయ్యలి సినీమా ఫేషనులో. నా మనసులో ననేక విక భావాలు ఉదయించినయి భూమధ్యంబరు వనిపించింది. భారత నారీమణి కిట్టనెచ్చమా అనిపించింది. మనసువి రిగినట్టయింది. మెళుకువ రాకపోతే నేమయ్యేదో. పురిపక్క నొగ్గిన కత్తెరబొన్లొ పిల్లి కాలుపడి దొడ్డి అంతా గల్లంతు చేస్తోంది. కళ్ళు నలుపుకుంటూ మంచందిగి దొడ్డి తలుపు తెరచా. తూరుపు తెల్లవారింది.

హస్త రేఖా శాస్త్రము

విశదముగా తెలియగల 300 చిత్రములతో గూడి స్త్రీలు బాలురు సైతము చదువుట కనుకూలించు తేట తెల్లంమగు సాంధ్ర వచనరూపముగ నీ గ్రంథముచేత ఆయుస్సు వివాహాలాభము, గుణము, శక్తి, బుద్ధి అదృష్టము, సంతానము లౌకిక సుఖము వ్యాజ్యము. శక్తి విశ్వర్యము, గండము, జయము, వ్యాధి, ఋణము, అపాయము మోసము, జ్ఞానము, దుఃఖము, కార్యసిద్ధి, దయ మరణము మొదలగు ననేక విషయములను సులభముగా దెలిసికొన వచ్చును. ఇంకను, విధిప్రేరణము, జీవిత రహస్యములను తెలియజేయుటకై గల్ల సాధనంబు అన్నింటి లోను యిది ధృగ్గ్రాహనంబును వహించియున్నది. భూత భవిష్య ద్వర్తమానంబులని చెప్పబడు త్రికాల వృత్తాంతంబులను ఫలియుటకు ఈ గ్రంథము నామూలాగ్రము ఒక్కమారు చదివి నా హాసంతురనుట నెంతయు సుదియంబు లేదు.

సౌకారుపేట,

ఆనందబోధిని ఆఫీసు.

దీని వెల 2-0-0.

మదరాసు.